

и трезвенъ животъ. Не пушѣхъ и не пияхъ. Не съмъ злоупотрѣбявалъ съ нищо. Това е може би причината, дето на тая възраст се чувствувамъ още здравъ и бо-дъръ. Билъ съмъ винаги жизнерадостенъ и оптимистъ. Последното нѣкои взимаха за мой недостатъкъ.

Казаното до тукъ ме характеризира достатъчно като човѣкъ. Къмъ това ще трѣбва да прибавя учено-любието и интереса къмъ всички области на знанието. Моитѣ максими въ живота сж били: „Да зная отъ всичко по-малко и всичко отъ малко; да съмъ винаги въ течение на свѣтовния прогресъ“. За тая целъ следѣхъ редовно — и до сега, чуждитѣ списания, като *Die Woche* и голѣмитѣ иллюстрации — немска и френска — гдето седмично, въ думи и образи, сж отразени по-важнитѣ свѣтовни събития. Най-малко ме е интересувала политиката и съмъ стоялъ винаги на страна отъ нея.

Трѣбва сжщо да спомена и за други нѣкои мои духовни интереси и склоности. На първо мѣсто къмъ модернитѣ езици, които владѣя почти всички доста-тъчно, а сжщо турски, сръбски и румънски. Послед-нитѣ два усвоихъ презъ Общоевропейската война.

Освенъ наукитѣ, които съмъ изучвалъ по влече-ние или по длъжностъ, обичахъ още философията, историята, географията, литературата и класическата древностъ, особено гръцката, отъ която най-много съмъ се възхищавалъ.

Обичахъ сжщо музиката, особено Вагнеровата. Музикалниятъ си вкусъ добихъ първоначално въ Лайпцигъ, а отпосле въ голѣмитѣ опери на градоветѣ, кж-дето съмъ билъ по-дълго: Лайпцигъ, Берлинъ, Парижъ Мюнхенъ, Дрезденъ и Милано — скалата.

Отъ пластичнитѣ изкуства сж ме интересували живописътъ и скулптурата. Навсѣкжде въ странство посещавахъ редовно музеитѣ, особено тия въ Парижъ, Берлинъ, Мюнхенъ и Римъ.

Тѣй протече моятъ животъ до днесъ, когато съмъ на 63 години и трѣбва да бжда вече готовъ за всѣка из-ненада. Това ме и подтикна да напиша настоящето. Трудъ и дейностъ сж били ржководнитѣ ми начала, а духовниятъ интересъ — постояненъ идеалъ. Макарь, по силата на необходимостъта, трѣбваше да мѣнявамъ